

Sygn. akt *IC 1574/19*

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 maja 2021 roku

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie Wydział I Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Agnieszka Kuryłas

Protokolant: stażysta Kamila Żebryk

po rozpoznaniu w dniu 13 maja 2021 roku w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa: R. D.

przeciwko: Towarzystwu (...) w L.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) w L. na rzecz powoda R. D. kwotę 12.777,12 zł

(dwunastu tysięcy siedmiuset siedemdziesięciu siedmiu złotych dwunastu groszy) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 22 stycznia 2019 r do dnia zapłaty ,

2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 4.367 zł (czterech tysięcy trzystu sześćdziesięciu siedmiu złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty .

Sędzia Agnieszka Kuryłas

Sygn. akt IC 1574/19

UZASADNIENIE

W dniu 10 grudnia 2019 roku R. D. wniósł pozew o zasądzenie od pozwanego Towarzystwa (...) w L. kwoty 12.777,12 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 22 stycznia 2019 roku do dnia zapłaty wraz z kosztami procesu.

W uzasadnieniu pozwu powód podał, że dochodzona kwota stanowi koszty naprawy jego pojazdu w wysokości 5.990,96 złotych, koszty usługi pogotowia drogowego w kwocie 1.558,66 złotych oraz koszty najmu pojazdu zastępczego w wysokości 5.227,50 złotych, które powód musiał ponieść w związku ze zdarzeniem z dnia 8 listopada 2018 roku – pożarem na parkingu strzeżonym przy hotelu (...) w K.. Pozwany jako ubezpieczyciel hotelu odpowiada za ww. szkodę, mimo to wezwany odmówił wypłaty odszkodowania powodowi.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów procesu.

Pozwany zakwestionował swoją odpowiedzialność za ww. zdarzenie argumentując, iż przedmiotowa szkoda stanowiła wynik działania siły wyższej, za którą nie ponosi odpowiedzialności. Dodatkowo, zakwestionował wysokość roszczenia w zakresie kosztów naprawy pojazdu, jego holowania i najmu pojazdu zastępczego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 8 listopada 2018 roku powód zatrzymał się w hotelu (...) w K.. Powód zaparkował swój pojazd marki (...) o nr rej. (...) za dodatkową opłatą na parkingu strzeżonym na miejscu oznaczonym nr (...) w hotelu (...) w K. położonym przy ul. (...).

Stróż parkingowy poprosił powoda i podróżującą z nim G. B. o pozostawienie numeru telefonu na wypadek, gdyby zaistniała potrzeba pilnego kontaktu w sprawie pozostawionego pojazdu. Numerem kontaktowym do G. B. dysponował stróż, a także recepcja hotelu.

Bezsporne, a nadto dowód:

- karta parkingowa, k. 22-23,
- potwierdzenie uiszczenia opłaty parkingowej, k. 24;
- zeznania świadka G. B., k. 165-166;
- przesłuchanie powoda R. D., k. 180-182;

Tego samego dnia, po godz. 20 na sąsiadującej z parkingiem hotelowym nieruchomości wybuchł pożar wiaty śmietnikowej, znajdującej się przy ogrodzeniu oddzielającym obie działki. Po przybyciu na miejsce Straż Pożarna ugasiła pożar. W jego wyniku stopieniu uległy elementy karoserii pojazdu powoda, niepozwalające na dalsze jego użytkowanie. Pracownicy hotelu i stróż parkingowy nie wezwali odpowiednich służb, nie gasili pożaru, nie przemieścili pojazdu powoda ani nie powiadomili go bezpośrednio o zdarzeniu. Powód dowiedział się o nim dopiero następnego dnia rano, z recepcji hotelu, w którym przebywał.

Dowód:

- notatka urzędowa z dnia 9 listopada 2018 roku, k. 25-26;
- fotografie, k. 27-45;
- pismo KP z dnia 11 lutego 2019 roku, k. 46;
- pismo KP z dnia 11 stycznia 2018 roku, k. 47;
- protokół przesłuchania świadka z dnia 22 sierpnia 2019 roku, k. 48-49;
- raport ze zdarzenia z dnia 8 listopada 2018 roku, k. 99;
- zeznania świadka O. O., k. 144-145;
- zeznania świadka K. Z., k. 146;
- zeznania świadka G. B., k. 165-166;
- zeznania powoda R. D., k. 180-182;

Powód zmuszony był odholować pojazd do warsztatu w S.. W związku z tym poniósł koszt usługi pogotowia drogowego w wysokości 1.558,66 złotych oraz koszty naprawy pojazdu w kwocie 5.990,96 złotych.

Dowód:

- kalkulacja kosztów naprawy, k. 50-51;
- faktura VAT z dnia 10 listopada 2018 roku, k. 185-186;

Powód wynajął pojazd zastępczy, na 17 dni naprawy uszkodzonego pojazdu (w tym czas za zapłatę za naprawę pojazdu), za kwotę 250 złotych netto za dobę, tj. łącznie 5.227,50 złotych brutto. Pojazd był powodowi niezbędny do załatwiania spraw codziennych. Powód nie miał możliwości korzystania w tym czasie z innego pojazdu.

Dowód:

- umowa najmu samochodu z dnia 10 listopada 2018 roku, k. 52-53;

Powód poinformował o ww. zdarzeniu i powstaniu szkody dyrekcję hotelu (...) celem wszczęcia procedury likwidacyjnej i pozwanego - jako ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej hotelu (...) w zakresie parkingu strzeżonego.

Pismem z dnia 7 grudnia 2018 roku pozwany odmówił wypłaty odszkodowania.

Powód odwołał się od ww. decyzji, jednak pozwany podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie.

Strony wymieniały jeszcze korespondencję w sprawie. Ostatecznie jednak decyzja pozwanego została przez niego podtrzymana pismem z dnia 21 stycznia 2019 roku.

Bezsporne, a nadto dowód:

- polisa (...) nr (...) k. 96,
- załącznik nr 1 do umowy ubezpieczenia OC k. 97-98
- korespondencja stron z załącznikami, k. 54-73;
- dokumenty z akt likwidacji szkody, k. 100-106;

Powód w celu ustalenia sprawcy zaproszenia ognia, złożył zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa wraz z wnioskiem o ściganie.

Postanowieniem z dnia 29 sierpnia 2019 roku znak (...) w K. umorzyła jednak dochodzenie w sprawie z uwagi na niewykrycie sprawcy.

Bezsporne, a nadto dowód:

- dokumenty z postępowania przygotowawczego, k. 74-84;

W umowie ubezpieczenia zawartej pomiędzy hotelem a pozwanym wskazano, iż pozwany nie ponosi odpowiedzialności za szkody m.in. wyrządzone na skutek działania sił natury takich jak wichura, powódź, gradobicie, uderzenie pioruna etc.

Bezsporne, a nadto dowód:

- polisa OC i umowa, k. 96-98.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Niniejszym pozwem powód dochodził od pozwanego zapłaty odszkodowania z tytułu nienależytego wykonywania umowy przechowywania przez ubezpieczony hotel, który był objęty ochroną ubezpieczeniową pozwanego w zakresie działalności parkingu strzeżonego.

Zgodnie z treścią art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela (§ 4).

W tym miejscu wskazać należy, iż pozwany kwestionował swoją odpowiedzialność za skutki ww. zdarzenia z dnia 8 listopada 2018 roku, argumentując, iż szkoda w majątku powoda powstała na skutek siły wyższej, która to okoliczność stanowi przesłankę wyłączającą odpowiedzialność pozwanego stosownie do postanowień zawartej z hotelem umowy ubezpieczenia.

Rozpoznając niniejszą sprawę należy rozpocząć od rozważań co do charakteru zawartej pomiędzy powodem, a hotelem umowy przechowania i obowiązków z niej wynikających.

Zgodnie z treścią art. 835 k.c. przez umowę przechowania przechowawca zobowiązuje się zachować w stanie niepogorszonym rzecz ruchomą oddaną mu na przechowanie.

Nadto, zgodnie z art. 837 k.c. i art. 838 k.c. przechowawca powinien przechowywać rzecz w taki sposób, do jakiego się zobowiązał, a w braku umowy w tym względzie, w taki sposób, jaki wynika z właściwości przechowywanej rzeczy i z okoliczności. Przechowawca jest uprawniony, a nawet obowiązany zmienić określone w umowie miejsce i sposób przechowania rzeczy, jeżeli okaże się to konieczne dla jej ochrony przed utratą lub uszkodzeniem. Jeżeli uprzednie uzyskanie zgody składającego jest możliwe, przechowawca powinien ją uzyskać przed dokonaniem zmiany.

Zgodnie z doktryną, zmiana ustalonego w umowie sposobu i miejsca przechowywania zasadniczo następować powinna za zgodą składającego. Występuje bowiem wówczas zmiana treści stosunku prawnego łączącego strony umowy przechowania. Sposób zawiadomienia składającego oraz forma udzielenia przez niego zgody są dowolne. W interesie składającego leży, aby przechowawca uzyskał od niego już na etapie zawarcia umowy informacje pozwalające na łatwe i szybkie nawiązanie z nim kontaktu (np. numer telefonu, adres mailowy). W takim przypadku przechowawcy trudniej jest powoływać się na brak możliwości nawiązania kontaktu ze składającym i uzyskanie jego zgody na zmianę miejsca lub sposobu przechowywania. Jeśli uzyskanie uprzedniej zgody składającego nie jest możliwe, to przechowawca uprawniony jest do zmiany sposobu i miejsca przechowywania rzeczy, gdy jest to konieczne dla jej ochrony przed utratą lub uszkodzeniem. Aby skorzystać z możliwości samodzielnego podjęcia decyzji w tym zakresie, przechowawca powinien w zasadzie podjąć przynajmniej próbę skontaktowania się ze składającym. Przeszkodę w uzyskaniu kontaktu ze składającym stanowić może jednak także brak czasu na podjęcie takiej próby i konieczność natychmiastowej zmiany miejsca i sposobu przechowywania (zob. Komentarz do art. 838 k.c. Kodeks cywilny. Komentarz, red. prof. dr hab. Konrad Osajda, rok 2021, wydanie 28).

W tym zakresie Sąd zważył, iż zawarta pomiędzy powodem a ubezpieczonym hotelem (...) w dniu 8 listopada 2018 roku umowa przechowania pojazdu marki (...) należącego do powoda obligowała hotel do zachowania pojazdu w stanie niepogorszonym, zaś wskutek nienależytego wykonania zobowiązania po jego stronie, doszło do powstania szkody w majątku powoda.

W ocenie Sądu w przedmiotowej sprawie nie może być mowy o zwolnieniu się z odpowiedzialności pozwanego ubezpieczyciela na skutek wystąpienia szkody w wyniku siły wyższej. Z całokształtu materiału dowodowego zebranego

w sprawie wynika bowiem, że szkoda w pojeździe powoda powstała tak naprawdę na skutek nieprawidłowego wykonania umowy przechowania pojazdu przez hotel w sytuacji wystąpienia pożaru.

Sąd zważył, iż ani pracownicy hotelowi ani stróż parkingowy, mimo posiadania numeru telefonu do powoda, nie powiadomili go o konieczności przestawienia pojazdu z uwagi na bliskość pożaru. G. B. podczas swoich zeznań podała bowiem, że nie miała żadnego telefonu ani nieodebranego połączenia od obsługi hotelowej. Pracownicy hotelu i parkingu sami również nie podjęli żadnych działań w zakresie zapobieżenia uszkodzeniu pojazdu, w tym nie zawiadomili straży pożarnej, nie użyli gaśnicy, ani nie odsunęli pojazdu od ogrodzenia, mimo posiadania przez pojazd haku holowniczego. Bezpośredni świadek zdarzenia O. O. podał, iż na miejscu pożaru nie było ani pracowników hotelu, ani stróża parkingowego. Na miejscu byli tylko niemieccy turyści, którzy nie potrafili wezwać straży pożarnej. O. O. wezwał straż pożarną i obserwował miejsce zdarzenia. Nikt z hotelu ani pracowników parkingowych nie próbował jednak gasić pożaru, ani przenieść pojazdów w celu uniknięcia ich uszkodzenia, w tym np. stopienia karoserii, spalenia, czy też wystąpienia innej szkody. Stąd też stwierdzić należy, iż ubezpieczony nieprawidłowo wykonywał umowę przechowania pojazdu.

W tym miejscu wskazać należy, iż Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka K. Z., albowiem nie korespondowały one z pozostałym zabranym w sprawie materiałem dowodowym. Sąd nie dał wiary temu, że hotel nie dysponował numerem telefonu do powoda, czy G. B., i że pracownicy hotelu nie mogli się skontaktować z powodem. Przeczą temu zeznania G. B. i powoda, no bo skoro pracownicy hotelu twierdzą, że nie posiadali numeru telefonu kontaktowego do powoda, to skąd wiedzieli, jak się z nim skontaktować kolejnego dnia po zdarzeniu. Poza tym G. B. podała, że podawała stróżowi swoje imię, nazwisko, nr telefonu i nazwę hotelu, w którym przebywają.

Nawet jednak gdyby przyjąć, iż nie posiadali oni numeru telefonu kontaktowego do powoda (czego Sąd nie ustalił), to stwierdzić należy, że i tak to na pracownikach hotelu spoczywał obowiązek właściwego zabezpieczenia pojazdu powoda, w taki sposób, aby został wydany w stanie niepogorszonym. Tego jednak nie uczynili, dlatego też pozwany, jako ubezpieczyciel hotelu z tytułu zawartej umowy ponosi odpowiedzialność cywilną za ww. zaniechania. Powód wykazał zatem swoje roszczenie co do samej zasady.

Odnosząc się do wysokości roszczenia wskazać należy, iż ona również była kwestionowana przez stronę pozwaną. Podkreślić jednak w tym miejscu trzeba, iż powód wykazał swoje roszczenie co do wysokości w całości poprzez złożenie dokumentów, w tym kalkulacji naprawy, umowy najmu pojazdu zastępczego i faktur, które potwierdzają wysokość poniesionej przez niego szkody w postaci kosztów naprawy pojazdu - 5.990,96 złotych, kosztów usługi pogotowia drogowego - 1.558,66 złotych oraz kosztów najmu pojazdu zastępczego - 5.227,50 złotych, łącznie 12.777,12 złotych. Złożone przez powoda dokumenty nie budzą wątpliwości Sądu. Pozwany zaś nie zaoferował żadnego dowodu przeciwnego, w szczególności świadczącego o niższej wysokości szkody.

Mając na uwadze wszystkie powyższe argumenty, Sąd uwzględnił powództwo w całości, o czym orzekł jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

O odsetkach od zasądzonej kwoty Sąd orzekł zgodnie z żądaniem powoda na podstawie art. 481 § 1 k.c.

O kosztach procesu Sąd rozstrzygnął na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu).

W niniejszej sprawie pozwany przegrał sprawę w całości, a zatem winien zwrócić poniesione przez powoda koszty procesu. Do niezbędnych do celowego dochodzenia praw kosztów strony powodowej należało zaliczyć wynagrodzenie pełnomocnika zawodowego w osobie adwokata w wysokości 3.600 złotych ustalone na podstawie § 2 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie, opłatę skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 złotych oraz opłatę od pozwu 750 złotych, co łącznie dawało kwotę 4.367 złotych,

którą Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda w punkcie 2 sentencji wyroku wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty (art. 98 § 1¹ k.p.c.).

Z uwagi na powyższe orzeczono jak w sentencji wyroku z dnia 27 maja 2021r.

Sędzia Agnieszka Kuryłas

Szczecin, dnia 22 czerwca 2021 roku